KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.5.2020 r.
COM(2020) 510 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Francji na 2020 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Francję programu stabilności na 2020 r.

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Francji na 2020 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Francję programu stabilności na 2020 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych[1], w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania[2], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 17 grudnia 2019 r. Komisja przyjęła roczną strategię zrównoważonego wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2020 r. Uwzględniła ona w należytym stopniu Europejski filar praw socjalnych proklamowany przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r. W dniu 17 grudnia 2019 r. na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Francję jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji. W tym samym dniu Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro.

(2) Sprawozdanie krajowe na 2020 r. dotyczące Francji[3] zostało opublikowane w dniu 26 lutego 2020 r. Zawiera ono ocenę postępów Francji w realizacji zaleceń dla tego kraju,

[1] Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.
[2] Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

przyjętych przez Radę w dniu 9 lipca 2019 r.[4], działań następczych podjętych w związku z zaleceniami z poprzednich lat, a także postępów Francji w realizacji jej krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020”. Sprawozdanie to objęło również szczegółową ocenę sytuacji przeprowadzoną na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, której wyniki opublikowano w dniu 26 lutego 2020 r. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że we Francji występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej. Są one związane w szczególności z wysokim długiem publicznym i słabą dynamiką konkurencyjności w kontekście niskiego wzrostu wydajności. Zakłócenia te mają wymiar transgraniczny.

(3) W dniu 11 marca 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia oficjalnie uznała epidemię COVID-19 za globalną pandemię. Pandemia stanowi poważne zagrożenie w zakresie zdrowia publicznego dla obywateli, społeczeństw i gospodarek. Znacznie obciąża krajowe systemy ochrony zdrowia i wywołuje zakłócenia w globalnych łańcuchach dostaw, wahania na rynkach finansowych, wstrząsy popytu konsumpcyjnego oraz negatywne efekty w różnych sektorach. Stwarza zagrożenie dla zatrudnienia, dochodów obywateli oraz działalności przedsiębiorstw. Doprowadziła do silnego wstrząsu gospodarczego, który już teraz ma poważne konsekwencje dla Unii Europejskiej. W dniu 13 marca 2020 r. Komisja przyjęła komunikat[5] wzywający do skoordynowanej reakcji gospodarczej na kryzys, obejmującej wszystkie istotne podmioty na poziomie krajowym i unijnym.

(4) Kilka państw członkowskich ogłosiło stan nadzwyczajny lub wprowadziło środki nadzwyczajne. Wszelkie tego typu środki powinny być wprowadzane pod warunkiem, że są ściśle proporcjonalne, konieczne, ograniczone w czasie i zgodne ze standardami europejskimi i międzynarodowymi. Powinny one podlegać nadzorowi demokratycznemu i niezależnej kontroli sądowej.

(5) W dniu 20 marca 2020 r. Komisja przyjęła komunikat w sprawie uruchomienia ogólnej klauzuli korekcyjnej w ramach paktu stabilności i wzrostu[6]. Klauzula, jak określono w art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 3, art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97 oraz w art. 3 ust. 5 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1467/97, ułatwia koordynację polityk budżetowych w czasie poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej. W swoim komunikacie Komisja przedstawiła Radzie opinię, że biorąc pod uwagę przewidywane poważne pogorszenie koniunktury gospodarczej w wyniku pandemii COVID-19, obecna sytuacja pozwala na uruchomienie klauzuli. W dniu 23 marca 2020 r. ministrowie finansów państw członkowskich zgodzili się z oceną Komisji. Uruchomienie ogólnej klauzuli korekcyjnej pozwala na czasowe odstępstwo od ścieżki dostosowawczej prowadzącej do średniookresowego celu budżetowego, pod warunkiem, że nie zagraża to stabilności finansów publicznych w średnim okresie. W przypadku części naprawczej Rada może również zdecydować, na podstawie zalecenia Komisji, o przyjęciu zmienionego kursu polityki budżetowej. Ogólna klauzula korekcyjna nie zawiesza procedur paktu stabilności i wzrostu. Pozwala ona państwom członkowskim na odstąpienie od wymogów budżetowych, które miałyby zastosowanie w normalnych warunkach, a jednocześnie umożliwia Komisji i Radzie wprowadzenie niezbędnych środków koordynacji polityki w ramach paktu.

---

3 SWD(2020) 509 final.
4 Dz.U. C 301 z 5.9.2019, s. 117.
5 COM(2020) 112 final.
6 COM(2020) 123 final.

(6) Potrzebne są stałe działania, aby ograniczać i kontrolować rozprzestrzenianie się pandemii, wzmocnić odporność krajowych systemów ochrony zdrowia, złagodzić skutki społeczno-ekonomiczne za pomocą środków wspierających przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe oraz aby zapewnić odpowiednie warunki bezpieczeństwa i higieny w miejscu pracy w celu wznowienia aktywności gospodarczej. Unia powinna w pełni wykorzystywać dostępne jej narzędzia, aby wspierać wysiłki państw członkowskich w tym zakresie. Jednocześnie państwa członkowskie i Unia powinny wspólnie przygotowywać środki konieczne do przywrócenia normalnego funkcjonowania naszych społeczeństw i gospodarek oraz zrównoważonego wzrostu gospodarczego, uwzględniając między innymi transformację ekologiczną i cyfrową oraz wyciągając wnioski z kryzysu.

(7) Kryzys związany z COVID-19 unaocznił elastyczność, jaką zapewnia jednolity rynek, umożliwiając dostosowanie się do nadzwyczajnych sytuacji. Aby jednak zapewnić szybkie i sprawne przejście do etapu odbudowy gospodarki oraz przywrócenia swobodnego przepływu towarów, usług i pracowników, należy znieść nadzwyczajne środki utrudniające normalne funkcjonowanie jednolitego rynku, gdy tylko przestaną one być konieczne. Obecny kryzys pokazał, że sektor ochrony zdrowia musi dysponować planami gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej, które powinny w szczególności obejmować ulepszone strategie zakupów, zdywersyfikowane łańcuchy dostaw oraz rezerwy strategiczne podstawowych produktów i materiałów. Są to kluczowe elementy konieczne do opracowania szerzej zakrojonych planów gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej.

(8) Prawodawca Unii przyjął już odpowiednie ramy legislacyjne[7], aby umożliwić państwom członkowskim uruchomienie wszystkich niewykorzystanych zasobów z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu zareagowania na nadzwyczajne skutki pandemii COVID-19. Zmiany te zapewnią dodatkową elastyczność oraz uproszczą i usprawnią procedury. Aby zmniejszyć presję na przepływy środków pieniężnych, państwom członkowskim umożliwiono również skorzystanie w roku obrachunkowym 2020–2021 ze stopy dofinansowania z budżetu Unii w wysokości 100 %. Zachęca się Francję do pełnego wykorzystania tych możliwości, aby wesprzeć osoby i sektory, które są najbardziej narażone na trudności.

(9) Społeczno-ekonomiczne skutki pandemii najprawdopodobniej będą rozkładać się nierównomiernie w poszczególnych regionach ze względu na różne modele specjalizacji. Dotyczy to w szczególności regionów, które w znacznym stopniu zależą od turystyki (takie jak regiony najbardziej oddalone) oraz – ogólniej rzecz biorąc – od działalności gospodarczej opartej na bezpośrednim kontakcie z klientem. Pociąga to za sobą znaczne ryzyko pogłębienia się różnic regionalnych i terytorialnych we Francji, co dodatkowo pogarsza obserwowaną już tendencję stopniowego narastania dysproporcji między regionem stołecznym, dużymi miastami a resztą kraju, między

---

[7] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa) (Dz.U. L 99 z 31.3.2020, s. 5) oraz Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/558 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013 i (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do szczególnych środków zapewniających wyjątkową elastyczność na potrzeby wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 1).

obszarami miejskimi i wiejskimi oraz Francją metropolitalną a regionami najbardziej oddalonymi. Obecna sytuacja, która grozi również przejściowym zniweczeniem procesu konwergencji między państwami członkowskimi, wymaga ukierunkowanych działań politycznych.

(10) W dniu 7 maja 2020 r. Francja przedłożyła swój krajowy program reform na 2020 r., a w dniu 30 kwietnia 2020 r. – swój program stabilności na 2020 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.

(11) Francja jest obecnie objęta częścią zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu oraz podlega przejściowym ustaleniom w zakresie reguły dotyczącej zadłużenia. W dniu 13 lipca 2018 r. Rada zaleciła Francji zapewnienie, by stopa wzrostu nominalnego publicznych wydatków pierwotnych netto[8] nie przekroczyła 1,4 % w 2019 r., co odpowiadałoby rocznej korekcie strukturalnej wynoszącej 0,6 % PKB. Ocena ogólna Komisji potwierdza znaczne odchylenie od zalecanej ścieżki dostosowania prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w 2019 r. oraz w latach 2018 i 2019 w ujęciu łącznym. Jest to istotny aspekt sprawozdania Komisji sporządzonym zgodnie z art. 126 ust. 3 Traktatu, oceniający przestrzeganie przez Francję kryterium długu w 2019 r.

(12) W programie stabilności na 2020 r. rząd planuje pogorszenie salda nominalnego z deficytu 3,0 % PKB w 2019 r. do deficytu 9,0 % PKB w 2020 r. Zgodnie z tym programem relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB – po ustabilizowaniu się na poziomie 98,1 % PKB w 2019 r. – będzie kontynuować tendencję wzrostową, osiągając w 2020 r. poziom 115,2 %. Sytuacja makroekonomiczna i budżetowa jest bardzo niepewna ze względu na pandemię COVID-19.

(13) W odpowiedzi na tę pandemię oraz w ramach skoordynowanego unijnego podejścia Francja wprowadziła środki budżetowe mające na celu zwiększenie możliwości systemu ochrony zdrowia, powstrzymanie pandemii oraz pomoc tym osobom i sektorom, które zostały szczególnie dotknięte jej skutkami. Zgodnie z programem stabilności na 2020 r. środki te wynoszą 1,9 % PKB. Obejmują one: finansowanie programu zatrudnienia w zmniejszonym wymiarze czasu pracy w wysokości 1,1 % PKB; dodatkowe wydatki w wysokości 0,4 % PKB w celu wzmocnienia usług opieki zdrowotnej, pokrycia ulg w składkach z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego i wynagrodzeń personelu medycznego; utworzenie funduszu solidarności na poziomie 0,3 % PKB w celu udzielania bezpośredniego wsparcia małym i bardzo małym przedsiębiorstwom oraz osobom samozatrudnionym. Francja zapowiedziała ponadto środki, które nie będą miały wprawdzie bezpośredniego wpływu na budżet, ale przyczynią się do wsparcia płynności przedsiębiorstw, i które w programie stabilności na 2020 r. szacuje się na 17 % PKB. Środki te obejmują odroczenie płatności podatków i obciążeń socjalnych dla przedsiębiorstw; przyspieszony zwrot VAT i z tytułu ulgi podatkowej; utworzenie specjalnej rezerwy na bezpośrednie wsparcie dla przedsiębiorstw strategicznych przy pomocy inwestycji kapitałowych (3,1 % PKB)

[8] Publiczne wydatki pierwotne netto to wydatki publiczne ogółem z wyłączeniem wydatków z tytułu odsetek, wydatków na programy unijne w pełni równoważonych dochodami z funduszy unijnych oraz niedyskrecjonalnych zmian w wydatkach na zasiłki dla bezrobotnych. Nakłady brutto na środki trwałe finansowane z zasobów krajowych rozkłada się na okres czterech lat. Uwzględnia się działania dyskrecjonalne po stronie dochodów lub prawnie przewidziany wzrost dochodów. Działania jednorazowe, zarówno po stronie dochodów, jak i wydatków, są saldowane.

i gwarancji kredytowych (13,9 % PKB). Ogólnie rzecz biorąc, środki wprowadzane przez Francję są zgodne z wytycznymi zawartymi w komunikacie Komisji w sprawie skoordynowanej reakcji gospodarczej na pandemię COVID-19. Pełne wdrożenie tych środków, a następnie zmiana kierunku polityk budżetowych w sposób, który umożliwi osiągnięcie rozważnej średniookresowej sytuacji budżetowej, kiedy pozwolą na to warunki ekonomiczne, przyczyni się do zachowania stabilności finansów publicznych w perspektywie średnioterminowej.

(14) Według prognozy Komisji z wiosny 2020 r. przy założeniu niezmiennego kursu polityki szacuje się, że saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych Francji wyniesie -9,9 % PKB w 2020 r. i -4,0 % PKB w 2021 r. Prognozuje się, że wskaźnik zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie poziom 116,5 % PKB w 2020 r. i 111,9 % PKB w 2021 r.

(15) W dniu 20 maja 2020 r. Komisja opublikowała sprawozdanie sporządzone zgodnie z art. 126 ust. 3 Traktatu w związku z nieprzestrzeganiem przez Francję reguły dotyczącej zadłużenia w 2019 r. i planowanym przekroczeniem w 2020 r. progu deficytu wynoszącego 3 % PKB. Ogólnie rzecz biorąc, analiza wskazuje, że kryterium deficytu i długu określone w Traktacie i rozporządzeniu (WE) nr 1467/1997 nie jest spełnione.

(16) Francuski system ochrony zdrowia jest skuteczny i osiąga dobre wyniki. Kryzys związany z COVID-19 uwypuklił jednak niedociągnięcia w jego przygotowaniu do radzenia sobie w obliczu pandemii. Należą do nich: i) trudności w zapewnieniu odpowiedniej dostępności personelu medycznego, kluczowych dostaw i środków ochrony osobistej oraz ii) utajone problemy strukturalne. Jeżeli chodzi o pierwsze z niedociągnięć, Francja uruchomiła swoją rezerwę personelu medycznego i paramedycznego, w tym studentów medycyny i emerytowanych lekarzy i pielęgniarek, oraz sprzętu medycznego i paramedycznego. Wyzwaniem pozostaje koordynacja działań we wszystkich segmentach systemu ochrony zdrowia. Jeżeli chodzi o drugie z niedociągnięć, problemy te wynikają z braku inwestycji w infrastrukturę fizyczną i zasoby ludzkie, ograniczonego dostosowania organizacji usług oraz niedostatecznej koordynacji między podmiotami prywatnymi i publicznymi. Ze względu na utrzymujące się różnice regionalne w niektórych regionach wyzwania te są jeszcze większe. Na przykład pomimo tego, że odsetek praktykujących lekarzy plasuje się na poziomie średniej Unii, około 18 % ludności Francji mieszka na obszarach, gdzie dostęp do lekarza podstawowej opieki zdrowotnej jest ograniczony. Konieczne są dalsze zdecydowane wysiłki na rzecz cyfryzacji świadczeń zdrowotnych, co jest podstawą rządowej strategii przekształcenia systemu ochrony zdrowia. Kryzys związany z COVID-19 pokazuje, że w czasach pandemii ważne jest lepsze wykorzystanie e-zdrowia, a zwłaszcza telemedycyny.

(17) Kryzys ten negatywnie wpływa na warunki społeczne i warunki panujące na rynku pracy we Francji. Pomimo wprowadzenia środków łagodzących stopa bezrobocia wykazuje znaczną tendencję wzrostową (zgodnie z prognozą Komisji do poziomu 10,1 % w 2020 r., a następnie poprawić się ma do poziomu 9,7 % w 2021 r.). Środki te obejmują zmianę i rozszerzenie rozwiązań w zakresie pracy w zmniejszonym wymiarze czasu, a także środki przyjęte w celu wspierania przedsiębiorstw i pracowników oraz zapewnienia funkcjonowania służb publicznych i systemu ochrony zdrowia. Problemem pozostaje utrzymująca się segmentacja rynku pracy. W 2019 r. około dwóch trzecich nowych pracowników zatrudniono na podstawie umów krótkoterminowych na okres krótszy niż jeden miesiąc. Odsetek przechodzących z umów krótkoterminowych do umów na czas nieokreślony jest

jednym z najniższych w Unii. Celem niedawnej reformy systemu świadczeń dla bezrobotnych (*Unédic*) było zwiększenie stabilności finansowej systemu oraz rozwiązanie problemu segmentacji, jednak ze względu na kryzys niektóre elementy reformy dotyczące przyznawania świadczeń wstrzymano. W świetle pogorszonych warunków ważne jest, aby dostęp do świadczeń dla bezrobotnych oraz aktywne wspieranie zatrudnienia zostało zapewnione wszystkim osobom poszukującym pracy, niezależnie od poprzedniego statusu zatrudnienia. Aby zaradzić niedopasowaniu umiejętności i zwiększyć odporność rynku pracy, należy nadal wspierać przesunięcia siły roboczej między sektorami. Przed wybuchem pandemii COVID-19 pracodawcy wyraźnie sygnalizowali trudności w znalezieniu odpowiednich kandydatów, wskazując na potrzebę wspierania podnoszenia i zmiany kwalifikacji. Na przykład podczas gdy w sektorze technologii informacyjnych niedobór wykwalifikowanej siły roboczej jest szczególnie odczuwalny, absolwenci w tej dziedzinie stanowią jedynie 3 % całkowitej liczby absolwentów.

(18) W kontekście kryzysu związanego z COVID-19 jest szczególnie ważne, aby zapewnić funkcjonowanie infrastruktury krytycznej i swobodny obrót towarami na jednolitym rynku oraz – we współpracy z państwami sąsiadującymi – monitorować i zapewnić prawidłowe funkcjonowanie łańcuchów dostaw. W tym celu znoszenie ograniczeń wprowadzonych podczas kryzysu związanego z COVID-19, w szczególności ograniczeń wywozowych na niektóre substancje i produkty lecznicze, przyczyni się do zaspokojenia potrzeb obywateli w całej Unii w sposób spójny i w duchu solidarności, pozwoli uniknąć ryzyka niedoborów i zakłóceń w łańcuchach dostaw, a ostatecznie utoruje drogę do udanej, skoordynowanej na szczeblu Unii, strategii wyjścia z kryzysu.

(19) Francja przyjęła wiele programów, aby wspierać płynność przedsiębiorstw, w tym na podstawie tymczasowych ram środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19[9]. Skuteczne i efektywne wdrażanie takich programów ma kluczowe znaczenie, jeśli przedsiębiorstwa, zwłaszcza małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), mają z nich skorzystać. Przy opracowywaniu i wdrażaniu tych środków należy brać pod uwagę odporność sektora bankowego.

(20) Ogólne otoczenie działalności gospodarczej we Francji poprawiło się, ale Francja musi kontynuować wysiłki na rzecz uproszczenia systemu podatkowego i zmniejszenia obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw, zwłaszcza jeśli chce wspierać rzeczywiste ożywienie gospodarcze w średnim perspektywie. Przykładowo, zgodnie z oceną Komisji, którą potwierdziły wskaźniki OECD dotyczące poziomu regulacji rynku produktów z 2018 r., pomimo poczynionych postępów i przyjęcia szeregu środków w sektorze usług, ograniczenia regulacyjne we Francji są nadal większe w porównaniu z innymi państwami członkowskimi, w szczególności w zakresie usług dla przedsiębiorstw, z których wiele to zawody regulowane, oraz w handlu detalicznym. Sektor usług, jako jeden z sektorów najbardziej dotkniętych kryzysem, będzie odgrywał ważną rolę w wychodzeniu z kryzysu. Zmiana wymogów w zakresie dostępu do działalności usługowej i jej wykonywania pobudziłaby innowacje, konkurencję i mobilność zawodową, co miałoby ogólnie pozytywny wpływ na gospodarkę. Elastyczność regulacyjna mogłaby również wzmocnić ożywienie działalności w zakresie handlu detalicznego po zakończeniu kryzysu związanego z COVID-19.

[9] Dz.U. C 91I z 20.3.2020, s. 1.

(21) Do wsparcia ożywienia gospodarczego ważne będzie, aby przyspieszyć realizację gotowych projektów w zakresie inwestycji publicznych i promować inwestycje prywatne, w tym w drodze odpowiednich reform. Mogłyby to być obszary wskazane w priorytetach w ramach Europejskiego Zielonego Ładu, w szczególności w zakresie niskoemisyjnych inicjatyw dotyczących transportu, energii ze źródeł odnawialnych i renowacji budynków. Wraz z cyfrową transformacją gospodarki mogłoby to pomóc w krótkoterminowym pobudzeniu ożywienia gospodarczego i w perspektywie średnioterminowej po zakończeniu kryzysu związanego z COVID-19 oraz wejściu Francji w perspektywie długoterminowej na ścieżkę neutralności dla klimatu, przy jednoczesnym promowaniu wiodącej pozycji technologicznej. Prace przygotowawcze dotyczące środków ożywienia gospodarczego mogą opierać się na krajowym planie Francji w dziedzinie energii i klimatu, projektach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz planach rozwoju infrastruktury. Dalsze inwestycje w infrastrukturę energetyczną, w tym w połączenia elektroenergetyczne, przyczyniłyby się do większej integracji wewnętrznego rynku energii Unii, przy jednoczesnym zwiększeniu konkurencji i ułatwieniu wykorzystywania energii ze źródeł odnawialnych. Programowanie Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji na lata 2021–2027 mogłoby pomóc Francji sprostać niektórym wyzwaniom związanym z przejściem na gospodarkę neutralną dla klimatu, w szczególności na terytoriach objętych załącznikiem D do sprawozdania krajowego[10]. Pozwoliłoby to Francji optymalnie wykorzystać ten fundusz.

(22) Okres izolacji udowodnił, że cyfryzacja ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania dostępu do usług rządowych, edukacyjnych i medycznych oraz dla podtrzymania działalności gospodarczej – przez telepracę i handel elektroniczny. W perspektywie średnioterminowej cyfryzacja stwarza dla przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, większe możliwości wyjścia z kryzysu i rozwoju dzięki zapewnieniu kontaktów z potencjalnymi klientami, poprawie efektywności procesów produkcji oraz zapewnieniu zachęt do innowacji. Inwestycje w cyfryzację obejmują zapewnienie odpowiedniej infrastruktury, poprawę na szerszą skalę umiejętności cyfrowych ludności, a w szczególności ludności czynnej zawodowo. Jeżeli chodzi o obszary miejskie wydaje się, że wdrożenie krajowego planu Francji budowy sieci szerokopasmowych o bardzo dużej przepustowości (*Plan France Très Haut Débit*) przebiega zgodnie z planem. Na pozostałych obszarach utrzymują się jednak znaczne różnice w zakresie dostępu do sieci o bardzo dużej szybkości transmisji.

(23) Francja posiada solidną bazę badawczą i potencjał badawczy do podjęcia konkretnych działań w zakresie badań naukowych i innowacji w reakcji na kryzys związany z COVID-19, w tym opracowania szczepionek i leków. W związku z kryzysem związanym z COVID-19 i jego następstwami konieczna jest zacieśniona współpraca w dziedzinie badań i innowacji między sektorem publicznym i prywatnym. Jak zauważyła francuska krajowa rada ds. produktywności, inwestycje w badania i innowacje mogłyby uwolnić wzrost wydajności w perspektywie średnioterminowej. Są one również potrzebne w sektorach przyczyniających się do wzrostu gospodarczego, aby umożliwić przedsiębiorstwom wykorzystanie możliwości oferowanych przez transformację europejskiej gospodarki.

(24) Obecne zalecenia koncentrują się wprawdzie na łagodzeniu społeczno-gospodarczych skutków pandemii i na sprzyjaniu ożywieniu gospodarczemu, ale wydane w 2019 r.

[10] SWD(2020) 509 final.

zalecenia dla tego kraju, przyjęte przez Radę w dniu 9 lipca 2019 r., obejmowały również reformy, które są niezbędne do sprostania średnio- i długoterminowym wyzwaniom strukturalnym. Zalecenia te pozostają aktualne i będą nadal monitorowane w ramach kolejnego rocznego cyklu europejskiego semestru. Podobnie jest w przypadku zaleceń dotyczących polityk gospodarczych związanych z inwestycjami. Zalecenia te należy uwzględniać do celów strategicznego programowania finansowania w ramach polityki spójności w okresie po 2020 r., w tym do celów środków ograniczających i strategii wyjścia wdrażanych w odpowiedzi na obecny kryzys.

(25) Europejski semestr zapewnia ramy stałej koordynacji polityki gospodarczej i zatrudnienia w Unii, która może przyczynić się do osiągnięcia gospodarki zrównoważonej. W swoich krajowych programach reform na 2020 r. państwa członkowskie podsumowały postępy w realizacji określonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych celów zrównoważonego rozwoju. Poprzez pełną realizację poniższych zaleceń Francja przyczyni się do postępów w dążeniu do celów zrównoważonego rozwoju oraz do wspólnych wysiłków na rzecz zapewnienia konkurencyjnej zrównoważoności w Unii.

(26) Ścisła koordynacja między gospodarkami w ramach unii gospodarczej i walutowej ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia szybkiego ożywienia gospodarczego po kryzysie związanym z COVID-19. Jako państwo członkowskie, którego walutą jest euro, oraz biorąc pod uwagę ostatnie wydarzenia i dyskusje w ramach Eurogrupy, Francja powinna zapewnić, by jej polityka była spójna z zaleceniami dla strefy euro i skoordynowana z polityką innych państw członkowskich strefy euro.

(27) W ramach europejskiego semestru w 2020 r. Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Francji, którą opublikowała w sprawozdaniu krajowym na 2020 r. Komisja oceniła również program stabilności na 2020 r. i krajowy program reform na 2020 r., a także działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Francji w poprzednich latach. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki budżetowej i społeczno-gospodarczej we Francji, ale także ich zgodność z unijnymi przepisami i wytycznymi, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie na szczeblu unijnym wkładu w przyszłe decyzje krajowe.

(28) W świetle tej oceny Rada przeanalizowała program stabilności na 2020 r.[11], a jej opinia odzwierciedlała w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.

(29) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada przeanalizowała krajowy program reform na 2020 r. i program stabilności na 2020 r. W niniejszych zaleceniach uwzględniono fakt, że w ramach dążenia do korekty zakłóceń równowagi należy w pierwszej kolejności stawić czoła pandemii i sprzyjać ożywieniu gospodarczemu. Zalecenia odnoszące się bezpośrednio do zakłóceń równowagi makroekonomicznej stwierdzonych przez Komisję na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1, 3 i 4,

[11] Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97.

NINIEJSZYM ZALECA Francji podjęcie w latach 2020 i 2021 działań mających na celu:

1. Zgodnie z ogólną klauzulą korekcyjną podjęcie wszelkich działań niezbędnych do skutecznego zaradzenia pandemii, utrzymania gospodarki na odpowiednim poziomie i wsparcia ożywienia gospodarczego. Kiedy warunki gospodarcze na to pozwolą, prowadzenie polityki budżetowej mającej na celu osiągnięcie rozważnej średniookresowej sytuacji budżetowej i zapewnienie zdolności obsługi zadłużenia, przy jednoczesnym zwiększeniu inwestycji. Wzmocnienie odporności systemu ochrony zdrowia przez zapewnienie odpowiednich dostaw kluczowych produktów medycznych i zrównoważonego rozmieszczenia personelu medycznego, oraz przez inwestycje w e-zdrowie.

2. Złagodzenie skutków dla zatrudnienia i skutków socjalnych kryzysu, w tym przez promowanie umiejętności i aktywne wsparcie wszystkich osób poszukujących pracy.

3. Zapewnienie skutecznego wdrożenia środków wspierających płynność przedsiębiorstw, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw. Przyspieszenie realizacji gotowych projektów w zakresie inwestycji publicznych i promowanie inwestycji prywatnych, aby wspierać ożywienie gospodarcze. Ukierunkowanie inwestycji na transformację ekologiczną i cyfrową, w szczególności na zrównoważony transport, czyste i wydajne wytwarzanie i wykorzystywanie energii elektrycznej oraz infrastrukturę cyfrową, a także badania naukowe i innowacje.

4. Dalsza poprawa otoczenia regulacyjnego, zmniejszenie obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw oraz uproszczenie systemu podatkowego.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący